

intern udvælgelsesprøve under påberåbelse af, at institutionens interne retningslinjer, der ligger til grund for de anfægtede afgørelser, er ulovlige efter vedtægtens præceptive bestemmelser.

3. En institutions vejledende forskrifter, der i strid med vedtægten begrænser en vedtægtsmæssig rettighed for dens ansatte, kan ikke betragtes som vedtægtsmæssige, blot fordi ansættelsesmyndigheden har et frit skøn i enkelttilfælde. En sådan ordning giver ikke tilstrækkelig garanti for, at den pågældende vedtægtsmæssige rettighed kan udøves uden begrænsning, eftersom rettens udøvelse beror på ansættelsesmyndighedens skøn, og dette skøn ikke har hjemmel i vedtægten.
4. En institution, der ikke giver de midlertidigt ansatte, der er ansat uden at være opført på reserverister baseret på almindelige udvælgelsesprøver, adgang til at deltage i interne udvælgelsesprøver, opstiller herved som adgangskriterium til udvælgelsesprøven den rent faktiske om-

stændighed, at ansættelsen af den midlertidigt ansatte er sket på grundlag af en sådan reserverliste, men denne omstændighed har ingen nødvendig sammenhæng med besiddelsen af bestemte kvalifikationsbeviser eller kvalifikationer.

Et sådant kriterium, der er baseret på en faktisk omstændighed vedrørende ansættelsen af midlertidigt ansatte, er ikke i overensstemmelse med formålet med interne udvælgelsesprøver, idet vedtægten principielt giver mulighed for, en institutions midlertidigt ansatte kan fastansættes på grundlag af en intern udvælgelsesprøve. Dette kriterium er desuden klart i strid med formålet med de ansættelsesprocedurer, der præceptivt foreskrives i vedtægtens artikler 27, stk. 1, og 29, stk. 1, og som skal sikre ansættelse af tjenestemænd, der opfylder de højeste kvalifikationskrav. Endelig medfører kriteriet en uberettiget forskelsbehandling inden for én og samme personalegruppe, nemlig mellem de midlertidigt ansatte, der er ansat »uden at være opført« på en reserverliste, og de øvrige midlertidigt ansatte.

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

8. november 1990 *

I sag T-56/89,

Brigitte Bataille, Rosalia Bellomo-Gullo, Eirwen Butland-Deboeck, Elisabeth Couzon, Elke Eggerder, Nadine Germeaux-Timmermans, Ursula Gresch-Bothe,

* Processprog: fransk.

Wiebke Käselau, Enrica Malcotti-Tucci, Isabelle Mertz, Mireille Meskens, Christiane Muller, Freddy Naegels, Marie-Jeanne Olejniczak, Anna Pettinicchio, Marie-Claude Schiltz, Christa Schwan og Ludivine Weech, midlertidigt ansatte i Den Socialistiske Gruppe og i Gruppen af Kommuniste og Beslægtede i Europa-Parlamentet, ved advokat Georges Vandersanden, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

sagsøgere,

mod

Europa-Parlamentet ved juridisk konsulent Jorge Campinos og kontorchef Manfred Peter, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

sagsøgt,

angående annullation af de afgørelser, hvorved sagsøgerne fik afslag på at deltage i den interne udvælgelsesprøve B/164, der gennemførtes af Europa-Parlamentet, og i tilslutning hertil annullation af afvisningen af sagsøgernes klager,

har

RET TEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, H. Kirschner, og dommerne C. P. Briët og J. Biancarelli,

justitssekretær: H. Jung,

på grundlag af skriftvekslingen og efter mundtlig forhandling den 3. juli 1990,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Af oversigten til De Europæiske Fællesskabers almindelige budget for regnskabsåret 1988 fremgår, at Europa-Parlamentet (herefter benævnt »Parlamentet«) i dette regnskabsår havde 2 975 faste stillinger og 430 midlertidige stillinger, heraf 392 midlertidige stillinger for de politiske gruppers personale. Tallene er totalt og relativt stort set ikke ændret i regnskabsårene siden.
- 2 Ved ansættelse af personale i de politiske grupper er ansættelsesmyndigheden formanden for den pågældende politiske gruppe. De betingelser, hvorunder de midlertidigt ansatte i Parlamentet — såvel personer der arbejder for de politiske grupper som andre — via en intern udvælgelsesprøve kan opnå ansættelse som EF-tjenestemænd, fremgår af de interne tjenstlige retningslinjer vedrørende ansættelse af tjenestemænd, midlertidigt ansatte, hjælpeansatte og lokalt ansatte (herefter benævnt »retningslinjer«), der blev vedtaget af Parlamentets Udvidede Præsidium i 1979.
- 3 Artikel 1 i disse retningslinjer bestemmer:

»Til tjenestemand, jf. vedtægtens artikel 1, kan — med forbehold af bestemmelserne i vedtægtens artikel 29, stk. 2, — kun udnævnes en person, der er opført på en gældende reserveliste, som er opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve baseret på kvalifikationsbeviser, på prøver eller på både kvalifikationsbeviser og prøver.«
- 4 Artikel 3, stk. 2, bestemmer:

»Midlertidigt ansatte, der er ansat uden at være opført på en reserveliste, der er opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve, har ikke adgang til at deltage i interne udvælgelsesprøver, medmindre ansættelsesmyndigheden, efter at Det Paritetiske Samarbejdsudvalg har afgivet udtalelse, træffer særlig bestemmelse herom.«

5 Artikel 11 har følgende ordlyd:

»Artiklerne 1, 3, 6 og 8 finder ikke anvendelse på lokalt ansatte, midlertidigt ansatte og hjælpeansatte (med undtagelse af 'vikarierende' hjælpeansatte), der gør tjeneste ved Europa-Parlamentet på ikrafttrædelsestidspunktet for nærværende interne tjenstlige retningslinjer«.

6 Sagsøgerne blev ansat af Parlamentet, i hvert enkelt tilfælde ved formanden for den politiske gruppe, som de skulle arbejde for, i henhold til ansættelseskontrakten for midlertidigt ansatte. I overensstemmelse med institutionens daværende praksis på dette område, indeholdt kontrakterne følgende bestemmelse:

«— NN — bekræfter at have gjort sig bekendt med ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne (navnlig afsnit II) samt med gennemførelsesbestemmelserne hertil og forpligter sig til ikke at deltage i interne udvælgelsesprøver, jf. afgørelsen i Parlamentets Udvidede Præsidium af 25.-26. juni 1979«.

7 Den 22. februar 1988 offentliggjorde Parlamentet meddelelsen om intern udvælgelsesprøve B/164 vedrørende ansættelse af assistenter (m / k) i stillingsgruppen B 5/B 4. Meddelelsen angav de kvalifikationer og kundskaber, der krævedes for at opnå adgang til udvælgelsesprøven, men stillede ikke adgangsbetingelser af anden art. Sagsøgerne indgav ansøgninger til denne udvælgelsesprøve.

8 I slutningen af april og begyndelsen maj 1988 modtog hver af sagsøgerne et brev, underskrevet på vegne af Parlamentets generalsekretær af chefen for Afdelingen for Ansættelser, Katgerman, hvori det meddeltes, at ansøgningen ikke kunne komme i betragtning på grund af bestemmelsen i de ovennævnte retningslinjer om, at »midlertidigt ansatte, der er ansat uden at være opført på en reserveliste, der er opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve, ... ikke [har] adgang til at deltage i interne udvælgelsesprøver«.

- 9 I begyndelsen af juli indgav alle sagsøgerne en enslydende klage over afvisningen af deres ansøgninger. Klagerne støttedes på to klagegrunde. For det første gjorde sagsøgerne gældende, at Parlamentet havde tilsidesat »princippet om, at intern ansættelse, uanset på grundlag af hvilken procedure, går forud frem for eksterne udvælgelsesprøver«. Sagsøgerne gjorde for det andet gældende, at ligebehandlingsprincippet i flere henseender var blevet tilsidesat af Parlamentet. Sagsøgerne anførte bl. a., at bestemmelsen i deres ansættelseskontrakt om, at de i henhold til de af Det Udvidede Præsidium vedtagne retningslinjer ikke havde lov til at deltage i interne udvælgelsesprøver, dels er i strid med reglerne i vedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, der bygger på ligebehandlingsprincippet, dels er i strid med Domstolens praksis.
- 10 Den 12. september 1988 afviste Parlamentets generalsekretær deres klager med den begrundelse, at selv om ansættelsesmyndigheden havde mulighed for at give alle institutionens ansatte adgang til de interne udvælgelsesprøver, var den ikke forpligtet hertil. Ligebehandlingsprincippet var blevet respekteret, idet der er forskel på, om en ansat har bestået en almindelig udvælgelsesprøve, eller han ikke har bestået denne prøve. Alle ansatte, herunder sagsøgerne, der ikke var opført på reservelister baseret på almindelige eksterne udvælgelsesprøver, var i øvrigt blevet nægtet adgang til at deltage i udvælgelsesprøven.
- 11 For to af sagsøgerne, Mireille Meskens og Marie-Claude Schiltz, forelå særlige forhold. De var efter at være blevet ansat i Parlamentet blevet opført på reservelister baseret på almindelige udvælgelsesprøver. Parallelt med deres klager, hvori disse særlige forhold var nævnt, sendte de hver den 4. juli 1988 en skrivelse til Parlamentets generalsekretær, hvori de gjorde gældende, at afgørelsen om at nægte dem adgang til den interne udvælgelsesprøve hvilede på en åbenbar fejltagelse, og anmodede om, at afgørelsen blev taget op på ny.
- 12 Den 30. august 1988 afslog generalsekretæren denne anmodning under henvisning til, at de almindelige udvælgelsesprøver, de havde bestået, ikke havde dannet grundlag for deres ansættelse, der havde fundet sted, inden disse udvælgelsesprøver var afsluttet.

- 13 Den 27. februar 1989 ændrede Parlamentet de interne regler om ansættelse af tjenestemænd og øvrige ansatte. Ifølge disse nye bestemmelser, hvoraf et eksemplar findes i sagens akter, er midlertidigt ansatte ikke længere udelukket fra at deltage i interne udvælgelsesprøver, men de skal som hovedregel opfylde et krav om syv års anciennitet inden for institutionen for at kunne deltage i prøverne på linje med tjenestemænd. Disse nye retningslinjer trådte i kraft den 1. marts 1989, men de indeholder ikke bestemmelser om tilbagevirkende gyldighed. Prøverne til den interne udvælgelsesprøve B/164 fandt sted den 6. marts 1989, uden at sagsøgerne kunne deltage heri.

Retsforhandlingernes forløb

- 14 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 23. november 1988, har sagsøgerne herefter anlagt nærværende sag angående annullation af afslaget på deres ansøgninger om deltagelse i den pågældende interne udvælgelsesprøve.
- 15 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Sagen admitteres, og der gives sagsøgerne medhold.
- Følgelig annulleres Europa-Parlamentets generalsekretærs afgørelse om, at sagsøgerne ikke gives adgang til at deltage i den interne udvælgelsesprøve B/164; i tilslutning hertil annulleres generalsekretærens afvisning af sagsøgerne klager.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

- Der gives sagsøgte medhold i de i svarskriftet anførte påstande.
- Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

- 16 Hele skriftvekslingen har fundet sted for Domstolen. Ved kendelse af 15. november 1989 har Domstolen i medfør af artikel 14 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans henvist sagen til Retten.
- 17 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse. Ved afslutningen af retsmødet, der fandt sted den 3. juli 1990, erklærede afdelingsformanden den mundtlige forhandling for afsluttet.

Formaliteten

- 18 Parlamentet har ikke nedlagt en formelig afvisningspåstand, men har anført, at sagsøgerne var afskåret fra deltagelse i udvælgelsesprøven som følge af artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne. Parlamentet har anført, at der således ikke er meddelt individuelle afslag på deltagelse i udvælgelsesprøven.
- 19 Hertil bemærkes, at ansættelsesmyndigheden ved anvendelsen af retningslinjernes artikel 3, stk. 2, nødvendigvis måtte foretage en gennemgang af sagsøgernes ansøgninger. Det fremgår af skrivelserne fra chefen for Parlamentets Afdeling for Ansættelser, at ansættelsesmyndigheden afviste sagsøgernes ansøgninger under henvisning til, at de var blevet ansat uden at være opført på en reserveliste på grundlag af almindelige eksterne udvælgelsesprøver, hvilket var betingelsen i retningslinjernes artikel 3, stk. 2. Heraf følger, at Parlamentets tvivl vedrørende formalitetsspørgsmålet ikke er begrundet.
- 20 Retten skal endvidere i denne forbindelse ex officio undersøge et spørgsmål vedrørende den administrative procedure. Parallelt med de klager, som Mireille Meskens og Marie-Claude Schiltz indgav sammen med de øvrige sagsøgere, anmodede disse to sagsøgere ved skrivelser af 4. juli 1988 Parlamentets generalsekretær om at overveje de omtvistede afgørelser på ny under henvisning til, at der for deres vedkommende gjorde sig særlige omstændigheder gældende, nemlig at de var opført på reservelister baseret på almindelige udvælgelsesprøver. Det bemærkes, at disse skrivelser følgelig indeholder en yderligere klagegrund til støtte for sagsøgerne Meskens' og Schiltz' klage.

- 21 Ved skrivelse af 30. august 1988 afslog generalsekretæren at imødekomme de to klager på dette særlige punkt, og alle klagerne blev derefter afvist den 12. september 1988.
- 22 Selv om artikel 46 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber og artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) ikke omhandler et sådant forløb af den administrative procedure, er dette ikke i strid med de anførte bestemmelser. Under en administrativ procedure med flere klagere kan det være hensigtsmæssigt, at visse klagepunkter, der alene vedrører nogle enkelte af de fremtidige sagsøgere, behandles i en særskilt korrespondance. Den administrative procedure er følgelig forløbet forskriftsmæssigt og blev afsluttet den 12. september 1988 med ansættelsesmyndighedens afgørelser.
- 23 Under henvisning til det anførte kan sagen admitteres.

Realiteten

- 24 Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål navnlig anført to søgsmålsgrunde, der allerede fremførtes i deres klager, nemlig dels tilsidesættelse af princippet om, at ansættelse via interne procedurer har forrang for eksterne udvælgelsesprøver, dels tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Første søgsmålsgrund

- 25 Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at Parlamentet har ladet ordningen med ekstern udvælgelsesprøve have forrang for ansættelse på grundlag af interne udvælgelsesprøver, idet man har forbeholdt tjenestemandsudnævnelse for personer, der er opført på en reserveliste efter en almindelig ekstern udvælgelsesprøve. Ifølge sagsøgerne er en sådan praksis i klar modstrid med vedtægtens artikel 4, stk. 3. I denne forbindelse har de henvist til dom af 3. februar 1971, Rittweger mod Kommissionen (sag 21/70, Sml. 1971, s. 1), hvori Domstolen fastslog, at de interne ansættelsesprocedurer uden forskel har forrang i forhold til almindelige udvælgelsesprøver.

- 26 Ifølge sagsøgerne er den interne udvælgelsesprøves forrang for en almindelig udvælgelsesprøve ikke blot en mulighed, som ansættelsesmyndigheden frit kan tage i betragtning, men et princip, som institutionerne skal overholde. Selv om dette princip ikke forpligter ansættelsesmyndigheden til konsekvent at afholde en intern udvælgelsesprøve, inden den iværksætter en almindelig udvælgelsesprøve, men alene forpligter den til at overveje en intern procedure, er denne beslutningskompetence uden relevans for den omstændighed, at de midlertidigt ansatte skal gives adgang til udvælgelsesprøver på lige fod med tjenestemænd, når ansættelsesmyndigheden én gang har besluttet, at der skal gennemføres en intern udvælgelsesprøve. De tidligere anførte retningslinjer kan derfor ikke gøres gældende over for sagsøgerne i det omfang, de er i strid med vedtægtens bestemmelser. Sagsøgerne har endvidere bemærket, at Parlamentet har ændret sine interne retningslinjer under sagen, og anført, at det således aktuelt ikke længere principielt afviser det synspunkt, sagsøgerne har gjort gældende og argumenteret for.
- 27 Efter sagsøgernes opfattelse er det ligeledes ulovligt, at Parlamentet nægter midlertidigt ansatte adgang til at deltage i en intern udvælgelsesprøve. De har herved henvist til dom af 31. marts 1965, Rauch mod Kommissionen (sag 16/64, Sml. 1965-1968, s. 39), hvori Domstolen statuerede, at »øvrige ansatte« kan gives adgang til interne udvælgelsesprøver. De har endvidere anført, at Domstolen i dom af 28. oktober 1982, Giannini mod Kommissionen (sag 265/81, Sml. s. 3865, 3875 ff.), har fastslået, at en midlertidigt ansat har ret til at deltage i en intern udvælgelsesprøve og besidder den fornødne søgsmålskompetence med henblik på at gøre denne ret gældende ad rettens vej.
- 28 En fortolkning, hvorefter personer, der er ansat i en institution, har adgang til at deltage i interne udvælgelsesprøver, bekræftes ifølge sagsøgerne af vedtægtens artikel 27, hvorefter det ved ansættelsesproceduren skal »tilstræbes, at institutionen sikres medarbejdere, der opfylder de højeste krav til kvalifikationer, indsats og integritet«, hvilket nødvendiggør, at tjenestemændene udvælges på et så bredt grundlag som muligt. Til støtte for, at afholdelse af en intern udvælgelsesprøve har til formål at udvide ansøgerkredsen mest muligt for at sikre, at ansættelsesmyndigheden kan vælge den bedste og mest velegnede blandt ansøgerne, har sagsøgerne henvist til Domstolens dom af 25. november 1976, Küster mod Parlamentet (sag 123/75, Sml. s. 1701, 1710).
- 29 Sagsøgerne har endvidere henvist til vedtægtens artikel 4, stk. 2, hvorefter ledige stillinger skal bekendtgøres for institutionens personale. Det er deres opfattelse, at denne bestemmelse omhandler alt personale og ikke kun de personer, der er opført på en reserveliste baseret på almindelige eksterne udvælgelsesprøver. Ifølge sagsø-

gerne bekræfter og underbygger bestemmelsen det, de gør gældende vedrørende de »øvrige ansattes« adgang til interne udvælgelsesprøver.

- 30 Sagsøgerne har endelig anført, at deres ansættelseskontrakt er ulovlig, for så vidt den afskærer dem fra at deltage i interne udvælgelsesprøver. De har anført, at de ikke ved at indgå kontrakt har givet afkald på retten til at bestride gyldigheden af de førnævnte retningslinjer. De har gjort gældende, at de ikke havde anden mulighed end at underskrive kontrakten, idet de ellers ikke ville have opnået ansættelse som midlertidigt ansatte, at de dengang ikke havde mulighed for at kende deres rettigheder samt at de ikke ved at tiltræde den omhandlede klausul i god tro og uden kendskab til, at den var ulovlig, har fortabt deres ret til at bestride den afgørelse, som Parlamentet påberåber sig.
- 31 Mireille Meskens og Marie-Claude Schiltz har under henvisning til deres særlige situation endvidere gjort gældende, at deres ansøgninger til den interne udvælgelsesprøve B/164 ikke kunne afvises med den begrundelse, at de først havde bestået en ekstern udvælgelsesprøve efter deres ansættelse som midlertidigt ansatte i Parlamentet. De har dels anført, at selv om det antages, at Parlamentet kan begrænse adgangen til en intern udvælgelsesprøve — hvilket de bestrider — giver de interne tjenstlige retningslinjer ingen støtte for, at beståelsen af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve nødvendigvis skal ligge forud for ansættelsen som midlertidigt ansat. Efter deres opfattelse er dette yderligere krav endog i strid med Parlamentets argument, hvorefter de ansatte, der har bestået en ekstern udvælgelsesprøve, skal behandles på lige fod med tjenestemænd, da der hos disse ansatte foreligger de samme garantier med hensyn til uafhængighed og kvalifikationer. Sagsøgerne har yderligere anført, at Parlamentets praksis faktisk fører til, at ansættelse som midlertidigt ansat vil være betinget af, at den pågældende forinden har bestået en almindelig udvælgelsesprøve. Dette er i strid med artiklerne 12-15 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, hvorefter det ikke er en ansættelsesbetingelse for midlertidigt ansatte, at de forinden har deltaget i en udvælgelsesprøve.
- 32 Parlamentet har anført, at det hverken følger af dommen af 31. marts 1965, Rauch (sag 16/64, jf. ovenfor), eller af vedtægtens artikel 27, at institutionen skal give alle sine ansatte adgang til en intern udvælgelsesprøve. Artikel 27 angiver, hvad der skal tilstræbes ved ansættelser. Det tilkommer ikke sagsøgerne at afgøre, hvilke midler er bedst egnede i så henseende. I nærværende sag fandt institutionen, at deltagelse af midlertidigt ansatte, der ikke er opført på en reserveliste baseret på almindelige eksterne udvælgelsesprøver, ikke var den bedste fremgangsmåde. Rauch-dommen er alene et præjudikat for den skønsbeføjelse, der tilkommer administrationen på dette område, når henses til dennes doms særlige omstændigheder.

- 33 Parlamentet har anført, at dommen af 25. november 1976, Küster (sag 123/75), som sagsøgerne har anført til støtte for, at proceduren vedrørende interne udvælgelsesprøver har til formål at udvide ansøgerkredsen mest muligt, således at ansættelsesmyndigheden har et »tilstrækkeligt bredt grundlag«, vedrørte en afgørelse om at gennemføre en intern udvælgelsesprøve i stedet for at foretage en forfremmelse, som kun én ansøger havde adgang til. Ifølge den sagsøgte institution vedrører denne dom omstændigheder, der er helt forskellige fra forholdet i nærværende sag, hvor 702 ansøgere fik adgang til udvælgelsesprøven, mens reservelisten højst skulle omfatte 44 ansøgere.
- 34 Parlamentet har anført, at forpligtelsen til at opslå ledige stillinger ikke indebærer, at alle institutionens ansatte kan indgive ansøgning, men stiller ansættelsesmyndigheden frit, når den afgør, hvilke krav der skal stilles i denne forbindelse, f. eks. vedrørende ansøgernes kvalifikationsbeviser, erhvervs-mæssige erfaringer eller tjenesteretlige stilling. Vedtægtens artikel 4, stk. 2, fastslår alene det princip, at ledige stillinger skal opslås, således at alle, der opfylder disse betingelser, kan indgive ansøgning. Sagsøgerne opfyldte imidlertid ikke disse betingelser, nemlig for så vidt angår deres tjenesteretlige stilling.
- 35 Parlamentet anerkender princippet om, at intern ansættelse har forrang frem for eksterne udvælgelsesprøver, men bestrider, at dette medfører en forpligtelse for den pågældende institution til at give alle institutionens ansatte adgang til interne udvælgelsesprøver. Dommen af 31. marts 1965, Rauch (sag 16/64, jf. ovenfor), fastslog på ingen måde en sådan forpligtelse for institutionerne, men gav dem blot mulighed for at give også andre ansatte end tjenestemænd adgang til interne udvælgelsesprøver.
- 36 Ifølge Parlamentet følger det af formålet med den i vedtægtens artikel 29 omhandlede interne udvælgelsesprøve, at institutionen blot kan, men ikke skal bruge denne mulighed. Ifølge Domstolens dom af 31. marts 1965, Ley mod Kommissionen (forenede sager 12/64 og 29/64, Sml. 1965-1968, s. 37), er ansættelsesmyndigheden ikke forpligtet til at gennemføre en intern udvælgelsesprøve, men skal blot undersøge mulighederne herfor, inden den gennemfører en ekstern udvælgelsesprøve. Parlamentet har anført, at det så meget mere må henhøre under institutionens skøn at fastlægge betingelserne for en intern udvælgelsesprøve, herunder hvilke af institutionens personalegrupper, der skal gives adgang. Parlamentet har understreget, at institutionernes skøn med hensyn til organisationen af deres tjenestegrene er blevet anerkendt af Domstolen (f. eks. i dom af 21. juni 1984, Lux mod Revisionsretten, sag 69/83, Sml. s. 2447, 2463). De omstridte bestemmelser i

de interne tjenstlige retningslinjer samt den tilsvarende bestemmelse i ansættelseskontrakterne er i det hele baseret på et sådant skøn, hvorved det bærende hensyn er, at afholdelsen af interne udvælgelsesprøver i almindelighed ikke er hensigtsmæssig i relation til midlertidigt ansatte, der ikke er opført på reservelister baseret på almindelige eksterne udvælgelsesprøver.

- 37 Den sagsøgte institution gjorde i svarskriftet gældende, at selv om midlertidigt ansatte skulle blive kendt berettiget til at deltage i interne udvælgelsesprøver, må sagsøgerne antages at have givet afkald herpå ved indgåelsen af deres ansættelseskontrakter. I duplikken har Parlamentet imidlertid anført, at vedkommende kontraktklausul er af rent oplysende karakter. Parlamentet har dermed overladt det til Rettens skøn, om klausulen har afkaldsvirkning. Spørgsmålet om dens retsvirkning opstår i øvrigt ifølge sagsøgte kun i det tilfælde, at midlertidigt ansatte kendes berettigede til at deltage i interne udvælgelsesprøver.
- 38 For så vidt angår de to sagsøgere, der har bestået almindelige eksterne udvælgelsesprøver, nemlig Mireille Meskens og Marie-Claude Schiltz, har Parlamentet i svarskriftet gjort gældende, at man på daværende tidspunkt endnu ikke havde truffet endelig afgørelse. I duplikken har den sagsøgte institution anført, at det endelige afslag på ansøgningerne, der i mellemtiden var blevet givet, er begrundet i en fortolkning af retningslinjernes artikel 3, stk. 2, efter ordene. Disse to ansøgere var blevet ansat, før de bestod den eksterne udvælgelsesprøve, og deres deltagelse i den interne udvælgelsesprøve forudsatte ansættelsesmyndighedens særlige bestemmelse herom, som denne efter høring af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg ikke traf.
- 39 Retten skal først undersøge, om midlertidigt ansatte i henhold til vedtægten har ret til at deltage i interne udvælgelsesprøver inden for deres institution, og, i bekræftende fald, om Parlamentet dog ved de omtvistede afgørelser retmæssigt har afvist sagsøgernes ansøgninger.
- 40 Hverken vedtægten eller bilagene hertil udelukker midlertidigt ansatte fra at deltage i interne udvælgelsesprøver. Vedtægtens artikel 4, stk. 2, bestemmer tværtimod, at enhver ledig stilling ved den pågældende institution skal bekendtgøres for dennes »personale«. Artikel 29, stk. 1, litra b), i vedtægten omtaler udvælgelsesprøver »inden for institutionen«. I disse bestemmelser sondres der således ikke mellem forskellige personalekategorier.

- 41 Det bemærkes endvidere, at Domstolen i dom af 31. marts 1965, Rauch (sag 16/64, jf. ovenfor) har statueret, at udtrykket »udvælgelsesprøver inden for institutionen« efter sin ordlyd vedrører alle, der er beskæftiget i institutionens tjeneste, uanset deres ansættelsesvilkår. Ved dom af 12. marts 1975 statuerede Domstolen, at »der er intet til hinder for, at midlertidigt ansatte deltager i interne udvælgelsesprøver« (Küster, sag 23/74, Sml. s. 353). Endelig har Domstolen ved dom af 28. oktober 1982 anerkendt, at en midlertidigt ansat havde søgsmålskompetence med henblik på prøvelse af en afgørelse om at besætte en stilling ved forfremmelse af en anden ansøger, idet sagsøgeren »efter en eventuel annullation af den anfægtede beslutning vil have mulighed for at deltage i en intern udvælgelsesprøve« (Gianini, sag 265/81, jf. ovenfor). Det kan herefter fastslås, at midlertidigt ansatte principielt har ret til at deltage i interne udvælgelsesprøver ved deres institution. Denne vedtægtsmæssige ret er ikke, som hævdet af Parlamentet, et ulovligt privilegium for de midlertidigt ansatte, der fører til forskelsbehandling af personer, der ikke er ansat ved institutionerne.
- 42 Da sagsøgerne som udgangspunkt har ret til at deltage i interne udvælgelsesprøver, skal det herefter undersøges, om Parlamentet ved de omtvistede afgørelser retmæssigt har kunnet fratage dem denne ret. Den sagsøgte institution har gjort gældende, at den kunne begrænse midlertidigt ansattes adgang til interne udvælgelsesprøver inden for rammerne af det skøn, der tilkommer den på dette område. I denne forbindelse bemærkes, at vedtægten faktisk overlader institutionerne et vidt skøn med hensyn til gennemførelsen af udvælgelsesprøver. Vedtægtens artikler 4 og 29 giver således ansættelsesmyndigheden flere skønsbaserede valgmuligheder, når ledige stillinger i en institution skal besættes. Artikel 1 i bilag III til vedtægten giver ligeledes ansættelsesmyndigheden et vidt skøn ved gennemførelsen af en udvælgelsesprøve. I det foreliggende tilfælde er ansættelsesmyndighedens afgørelse om at begrænse de midlertidigt ansattes adgang til interne udvælgelsesprøver ikke truffet som led i udøvelsen af de nævnte beføjelser, der har udtrykkelig hjemmel i vedtægten, men generelt — uden forbindelse med gennemførelsen af en konkret udvælgelsesprøve — ved tjenstlige retningslinjer herom, udstedt af Parlamentets Udvidede Præsidium.
- 43 Det bemærkes, at disse retningslinjer ikke er almindelige gennemførelsesbestemmelser i betydningen i vedtægtens artikel 110. De er interne forskrifter, der ikke har karakter af retsregler, og som i hvert fald ikke kan ændre vedtægtens bindende bestemmelser. De har alene karakter af vejledende forskrifter med hensyn til den praksis, der følges af institutionen (jf. Domstolens dom af 5. februar 1987, Mouzourakis mod Parlamentet, sag 280/85, Sml. s. 589, 607, og af 21. november 1989, Becker og Starquit mod Parlamentet, præmis 7, forenede sager C-41/88 og C-178/88, Sml. s. 3807). På grundlag af disse vejledende forskrifter har ansættel-

sesmyndigheden ved individuelle afgørelser afvist sagsøgernes ansøgninger. Sagsøgerne kan følgelig anfægte disse afgørelser på grundlag af et anbringende om, at de almindelige retningslinjer, der ligger til grund herfor, er ulovlige (jf. Domstolens dom af 18. marts 1975, Acton m. fl. mod Kommissionen, forenede sager 44/74, 46/74 og 49/74, Sml. s. 383, 393 ff., og dom af 10. december 1987, Del Plato m. fl. mod Kommissionen, forenede sager 181/86-184/86, Sml. s. 4991, 5017). Det skal derfor undersøges, om artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne, som blev vedtaget af Parlamentets Udvidede Præsidium i 1979, er forenelig med vedtægtens bindende bestemmelser.

- 44 Sagsøgerne har hertil anført, at artikel 3, stk. 2, ikke tager hensyn til princippet om, at interne udvælgelsesprøver går forud for eksterne udvælgelsesprøver, hvilket følger af vedtægtens artikler 4 og 29, stk. 1. Parlamentet har hertil anført, at ansættelsesmyndigheden ikke er forpligtet til at afholde en intern udvælgelsesprøve før gennemførelsen af en ekstern udvælgelsesprøve. Retten skal imidlertid herved bemærke, at såfremt ansættelsesmyndigheden vælger den principale fremgangsmåde ved ansættelser, nemlig en intern udvælgelsesprøve, skal den ved prøvens gennemførelse overholde bestemmelserne vedrørende udvælgelsesproceduren, dvs. bestemmelserne i vedtægtens bilag III.
- 45 I denne forbindelse bemærkes for det første, at ansættelsesmyndigheden, når den afholder en intern udvælgelsesprøve, i henhold til artikel 1, stk. 1, litra d), i vedtægtens bilag III, skal specificere de »diplomer og andre kvalifikationsbeviser«, der kræves ved de stillinger, der skal besættes. Udelukkelsen af de midlertidigt ansatte, der er »ansat uden at være opført på en reserveliste, der er opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve« skete imidlertid efter retningslinjernes artikel 3, stk. 2, og ikke på basis af det ene udvælgelseskriterium, at en almindelig ekstern udvælgelsesprøve først skulle være bestået med et bestemt resultat — lovligheden af et sådant krav behøver Retten følgelig ikke at tage stilling til — men på basis af den rent faktiske omstændighed, at den midlertidigt ansatte var blevet ansat på grundlag af en sådan reserveliste, en omstændighed, der ikke nødvendigvis hang sammen med besiddelsen af bestemte kvalifikationsbeviser eller kvalifikationer. Såfremt ansættelsesmyndigheden ikke vidste, at den ansatte var opført på en reserveliste, eller såfremt den ansatte efter ansættelsen var blevet opført på en sådan liste, som tilfældet er for sagsøgerne Mireille Meskens og Marie-Claude Schiltz, var denne »ansat uden at være opført« på de pågældende lister og kunne ikke deltage i de interne udvælgelsesprøver. Det anvendte kriterium havde følgelig ingen relation til besiddelsen af »diplomer« eller »andre kvalifikationsbeviser«, jf. artikel 1, stk. 1, litra d), i vedtægtens bilag III.
- 46 Da det nævnte kriterium således ikke er udtrykkeligt nævnt i vedtægtens bilag III, må det undersøges, om det er i strid med andre bestemmelser i vedtægten.

- 47 Vedtægten giver principielt mulighed for, at midlertidigt ansatte kan fastansættes ved en institution på grundlag af en intern udvælgelsesprøve. I nærværende sag blev udvælgelsesproceduren anvendt for at udelukke denne mulighed for fastansættelse, idet de midlertidigt ansattes adgang til en intern udvælgelsesprøve gjordes betinget af en faktisk omstændighed i forbindelse med ansættelsen, og proceduren tilgodeså således ikke det nævnte formål med interne udvælgelsesprøver.
- 48 Det skal dernæst undersøges, om det omhandlede kriterium var i strid med den ordning, der er fastsat ved artikel 29, stk. 1, i vedtægten. Denne ordning hviler på, at når den første fase — forfremmelse eller forflyttelse — ikke gennemføres, og man går videre til den anden fase — afholdelse af en intern udvælgelsesprøve — skal der herved kunne opnås et større antal potentielle ansøgere med henblik på opfyldelse af det i vedtægtens artikel 27 anførte formål, nemlig udnævnelse af tjenestemænd, der opfylder de højeste kvalifikationskrav. Det i retningslinjernes artikel 3, stk. 2, indeholdte kriterium er imidlertid ikke et egnet middel til at nå dette mål. Den omstændighed, at en midlertidigt ansat er blevet ansat »uden at være opført på en reserveliste, der er opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve« er ikke nødvendigvis en følge af den ansattes fortjenester og kvalifikationer: Såfremt ansættelsesmyndigheden ved ansættelse af en person er uvidende om, at han er opført på en reserveliste, der er opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve ved en anden institution, eller såfremt den ansatte først efter sin ansættelse opføres på en sådan liste, har han principielt ikke adgang til at deltage i en intern udvælgelsesprøve, heller ikke selv om den almindelige eksterne udvælgelsesprøve, han har bestået, i henseende til sværhedsgraden og de kundskaber, der krævedes, svarer til institutionens planlagte interne udvælgelsesprøve. Artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne kan følgelig føre til, at en ansøger, der har samme eller måske bedre kvalifikationer end de øvrige ansøgere — som har fået adgang til prøven — nægtes adgang til udvælgelsesprøven. Et sådant resultat er klart i strid med formålet med vedtægtens artikler 27, stk. 1, og 29, stk. 1, nemlig ansættelse af medarbejdere, der opfylder de højeste kvalifikationskrav. I denne forbindelse bemærkes, at artikel 27, stk. 1, præceptivt fastslår formålet med alle ansættelser, og at artikel 29, stk. 1, ligeledes præceptivt fastlægger fremgangsmåder, der skal følges ved besættelse af ledige stillinger. Artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne tager således ikke hensyn til de præceptive bestemmelser i vedtægtens artikler 27, stk. 1, og 29, stk. 1. En sådan vedtægtsstridig forskrift kan under ingen omstændigheder lovligt danne grundlag for individuelle afgørelser, hvorved midlertidigt ansatte fratages en vedtægtsmæssig rettighed, nemlig retten til at deltage i interne udvælgelsesprøver.
- 49 Artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne indeholdt ganske vist en bestemmelse om, at en midlertidigt ansat, der ikke var ansat på grundlag af en almindelig ekstern udvæl-

gelsesprøve, efter ansættelsesmyndighedens særlige bestemmelse kunne deltage i en intern udvælgelsesprøve. En sådan bestemmelse skulle træffes efter høring af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg, dvs. at ansættelsesmyndighedens bestemmelse var baseret på et skøn. Vejledende forskrifter, der i strid med vedtægten begrænser en vedtægtsmæssig rettighed, kan ikke betragtes som vedtægtsmæssige, blot fordi ansættelsesmyndigheden har et frit skøn i enkelttilfælde. En sådan ordning giver ikke tilstrækkelig garanti for, at den pågældende vedtægtsmæssige rettighed kan udøves uden begrænsning, eftersom rettens udøvelse beror på ansættelsesmyndighedens skøn, og dette skøn ikke har hjemmel i vedtægten. Muligheden for en sådan afgørelse ændrer følgelig ikke den konklusion, at artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne er uforenelig med bestemmelserne i vedtægten.

- 50 Alle de anfægtede afgørelser er således blevet truffet på grundlag af en intern forskrift, der er i strid med vedtægtens artikler 27, stk. 1, og 29, stk. 1.
- 51 Bestemmelserne i ansættelseskontrakterne med sagsøgerne, hvorved disse forpligter sig til ikke at deltage i interne udvælgelsesprøver, er følgelig ingen ansøgningshindring for sagsøgerne. Et udvælgelseskriterium, der er vedtaget i strid med vedtægtens bestemmelser, kan ikke lovliggøres ved hjælp af en særlig bestemmelse i en ansættelseskontrakt. Sagsøgernes første søgsmålsgrund er følgelig begrundet, og den anden søgsmålsgrund i stævningen skal alene undersøges for fuldstændighedens skyld.

Anden søgsmålsgrund

- 52 Sagsøgerne har til støtte for den anden søgsmålsgrund vedrørende tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet for det første anført, at alle, der er beskæftiget i en institutions tjeneste, i henhold til Domstolens praksis, skal kunne deltage i interne udvælgelsesprøver. De har endvidere anført, at Parlamentet med urette postulerer, at der er en sådan forskel mellem tjenestemænd og ansatte, der har bestået en almindelig ekstern udvælgelsesprøve, på den ene side og institutionens andre ansatte på den anden side, at det er rimeligt, at de sidstnævnte er udelukket fra at deltage i interne udvælgelsesprøver. Sagsøgerne finder, at det — lovlige — hensyn, institutionen vil tilgodese, nemlig at opretholde de EF-ansattes kvalifikationsniveau og uafhængighed, ikke er uforeneligt med den ordning, at alle midlertidigt ansatte kan deltage i en intern udvælgelsesprøve. De har for det første anført, at et større antal ansøgere vil øge muligheden for at finde kvalificerede tjenestemænd, og — for det andet — at såfremt visse ansattes præstationer viser sig at være under ni-

veaet for tjenestemænd og ansatte, der allerede har bestået en ekstern udvælgelsesprøve, vil denne niveauforskel blive konstateret ved prøverne i forbindelse med den interne udvælgelsesprøve, således at de pågældende ansatte ikke kommer i betragtning. Ved afholdelse af en intern udvælgelsesprøve skal alle institutionens ansatte behandles ens og have lige adgang til udvælgelsesprøven.

- 53 Parlamentet har indledningsvis anført, at det sammenlignet med andre institutioner har særlig mange midlertidigt ansatte, samt at næsten alle disse ansatte er tilknyttet de politiske grupper. De midlertidige stillinger svarer i tal til næsten 15% af de varige stillinger, mens andelen i Kommissionen er knapt halvt så stor. Parlamentet har endvidere anført, at inden for kategori A svarer de midlertidigt ansatte ved de politiske grupper til næsten halvdelen af de tjenestemandsansatte inden for denne kategori (167 mod 339 for regnskabsåret 1988).
- 54 Under henvisning til to domme afsagt af Domstolen den 11. juli 1985, Appelbaum mod Kommissionen (sag 119/83, Sml. s. 2423), og Hattet m. fl. mod Kommissionen (forenede sager 66/83-68/83 og 136/83-140/83, Sml. s. 2459), har Parlamentet gjort gældende, at ligebehandlingsprincippet kun finder anvendelse på forhold, der er identiske eller har indbyrdes lighed. Ifølge Parlamentet er princippet blevet overholdt, idet alle de ansøgere, der befandt sig i samme situation som sagsøgerne, nemlig alle midlertidigt ansatte, der var ansat uden at være opført på en reserve-liste, blev nægtet adgang til at deltage i de omtvistede udvælgelsesprøver.
- 55 Den sagsøgte institution gør gældende, at der består en forskel mellem de ansatte, der har bestået en ekstern udvælgelsesprøve, og dem, der ikke har, og at ligebehandlingsprincippet som følge af denne forskel ikke er tilsidesat. Ifølge institutionen arbejder de fleste midlertidigt ansatte inden for de politiske grupper. Disse vælger frit deres medarbejdere, og det er legitimt, såfremt de tager politiske hensyn. Parlamentets Generalsekretariat øver ingen indflydelse på dette valg, men gennemfører det blot administrativt og økonomisk. Generalsekretariatet skal derimod ved udvælgelsen af sine medarbejdere overholde en streng politisk neutralitet. Ifølge den sagsøgte institution ville det i det mindste være usædvanligt, såfremt Generalsekretariatet var forpligtet til at give personer, hvis ansættelse det ikke har haft den mindste indflydelse på, ret til at deltage i de interne udvælgelsesprøver,

det afholder. Parlamentet har gjort opmærksom på, at en sådan situation ikke forekommer i de andre fællesskabsinstitutioner, hvor alle ansatte er underlagt én og samme ansættelsesmyndighed, og hvor politiske kriterier ikke kommer i betragtning.

- 56 Parlamentet har endvidere gjort gældende, at der er en væsentlig forskel på en almindelig ekstern udvælgelsesprøve og en intern udvælgelsesprøve. Henset til, at førstnævnte vil have et meget stort antal ansøgere, vil konkurrencen være meget skarp og udvælgelsen streng. Institutionernes tjenestemænd skal have bestået denne prøve og derved dokumenteret en kompetence, der begrundet tjenestemandsgoderne. Derimod er de interne udvælgelsesprøver i princippet — medmindre institutionen træffer anden afgørelse — forbeholdt personer, der ikke længere behøver at dokumentere deres fortjenester for at blive tjenestemænd. Prøvernes karakter og niveau er følgelig forskelligt og konkurrencen mere begrænset. Af disse grunde finder institutionen ikke, at man reelt kan sammenligne resultaterne af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve med resultaterne af en intern udvælgelsesprøve.
- 57 Det følger af Rettens stillingtagen til den første søgsmålsgrund, at sagsøgernes anden søgsmålsgrund ligeledes er begrundet. Artikel 3, stk. 2, i de dagældende retningslinjer medførte en ulige behandling mellem på den ene side de midlertidigt ansatte, der var blevet ansat »uden at være opført« på en reserveliste, og på den anden side de andre midlertidigt ansatte. Der var således ikke tale om en sondring mellem forskellige kategorier af ansatte ved Parlamentet (jf. herved Domstolens dom af 6. oktober 1983, Celant m. fl. mod Kommissionen, forenede sager 118/82-123/82, Sml. s. 2995, 3012, og dom af 19. april 1988, Sperber mod Domstolen, sag 37/87, Sml. s. 1934, 1956 ff.), men om forskelsbehandling inden for én og samme kategori, nemlig midlertidigt ansatte. Domstolen har statueret, at der i et sådant tilfælde foreligger brud på ligebehandlingsprincippet, når den retlige og faktiske stilling, de pågældende befinder sig i, ikke kan begrunde den skete forskelsbehandling (jf. Domstolens domme af 11. juli 1985, Appelbaum mod Kommissionen, sag 119/83, Sml. s. 2423, 2454, og Hattet m. fl. mod Kommissionen, forenede sager 66/83-68/83 og 136/83-140/83, Sml. s. 2459, 2469, samt dom af 13. december 1989, Oyowe m. fl. mod Kommissionen, sag C-100/88, Sml. s. 4285).
- 58 Artikel 3, stk. 2, i retningslinjerne kunne føre til resultater, der er i strid med formålet med en intern udvælgelsesprøve som angivet i vedtægtens artikel 27, stk.

2, jf. ovenfor (jf. præmis 47-49). Det i bestemmelsen indeholdte kriterium kunne faktisk føre til udelukkelse af en ansøger, selv om denne var opført på en reserve-liste opstillet på grundlag af en almindelig ekstern udvælgelsesprøve, der i hen-seende til sværhedsgrad og krav til kundskaber svarede til institutionens planlagte interne udvælgelsesprøve. Et kriterium, der kan føre til afgørelser af en sådan art, der er uforenelige med formålet med vedtægtens udvælgelsesprocedurer, nemlig at sikre ansættelse af de bedst egnede ansøgere, kan ikke begrunde en forskelsbe-handling inden for gruppen af midlertidigt ansatte. Sagsøgernes anden søgsmåls-grund er følgelig ligeledes begrundet.

- 59 Den sagsøgte institution har gjort gældende, at en annullation af de omtvistede afgørelser vil få alvorlige konsekvenser for Parlamentets ansættelses- og personale-politik. Sagsøgte har under den mundtlige forhandling anført, at de politiske grup-per ansætter deres midlertidigt ansatte ud fra især politiske hensyn. Med hensyn til medlemmernes personlige medarbejdere, der hidtil alene har haft kontrakt med det parlamentetsmedlem, som de arbejder for, er der ifølge Parlamentet kræfter i gang med henblik på at få ændret deres status til midlertidigt ansatte. Parlamentet skøn-ner følgelig, at dets personale i løbet af 1-2 år vil kunne bestå af 3 000 tjeneste-mænd og 2 000 midlertidigt ansatte. Alle disse midlertidigt ansatte vil ønske hurtigt at blive tjenestemænd. Afholdelsen af interne udvælgelsesprøver vil for det første blive meget vanskelig, eftersom Parlamentet anser princippet om politisk neutralitet for meget vigtigt, og for det andet vil den almindelige eksterne udvælgelsesprøve ophøre med at være den sædvanlige adgangsvej til tjenestemandsansættelse i Parla-mentet.
- 60 Det bemærkes, at sådanne betragtninger vedrørende administrationens politik prin-cipielt ikke har relevans ved fortolkningen af vedtægten. Parlamentets bekymringer er desuden ubegrundede. Det påhviler nemlig Fællesskabernes institutioner at gen-nemføre de interne udvælgelsesprøver således, at enhver risiko for omgæelse af reg-lerne om adgang til ansættelse som EF-tjenestemand udelukkes.
- 61 På grundlag af alt det anførte vil de 14 anfægtede afgørelser være at annullere.

Sagens omkostninger

- ⁶² I henhold til artikel 69, stk. 2, i Domstolens procesreglement, der i medfør af artikel 11, stk. 3, i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988, finder tilsvarende anvendelse for Retten, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Da Parlamentet har tabt sagen, skal det betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling)

- 1) Parlamentets afgørelser, hvorved sagsøgerne nægtes adgang til at deltage i den interne udvælgelsesprøve B/164, annulleres.
- 2) Parlamentet betaler sagens omkostninger.

Kirschner

Briët

Biancarelli

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 8. november 1990.

H. Jung

Justissekretær

C. P. Briët

Afdelingsformand